

11 работж стори на мене. Защото сиромасы-тъ вся-
кога имате съсъ себе си, а мене всякога нѣма-
12 те. Защото тя като възлія това миро на тѣло-
13 то ми, стори го за погребеніе-то ми. Истина ви
казувамъ: Дѣто и да ся проповѣда това евангеліе по всички-тъ свѣтъ, ще ся казува за неинъ
споменъ и това което тя стори.

14 Тогази единъ отъ дванадесетъ-тъ, нарицаемый
Иуда Искаріотскій, отиде при първосвящени-
15 цы-тъ, И рече: Какво ще ми дадете, и азъ ще
ви го прѣдамъ? И тъ му прѣложихъ тридесетъ
16 сребрницы. И отъ тогази търеъше благоврѣміе
17 да го прѣдаде. И въ първый-тъ денъ на праз-
дникъ-тъ на бесквасны-тъ хлѣбове дойдохъ уче-
ници-тъ при Іисуса, и рекохъ му: Дѣ ищешъ
18 да приготвимъ да ядешь пасхж-тъ? И той ре-
че: Идѣте въ градъ-тъ при едикого си, и речѣ-
те му: Учителъ-тъ казува: Врѣме-то ми е бли-
зу; у тебе ще направѣхъ пасхж-тъ съ ученици-
19 тъ си. И сторихъ ученици-тъ както имъ повелѣ
Іисусъ; и приготвихъ пасхж-тъ.

20 И когато станж вечеръ, сѣднѣлъ бѣ на тръ-
21 пезж-тъ съ дванадесетъ-тъ. И като ядѣхъ тъ,
рече: Истина ви казувамъ, че единъ отъ васъ
22 ще мя прѣдаде. И тѣ оскърбени тежко начиж-
хъ всякой единъ отъ тѣхъ да му казуватъ. Да
23 не бы да съмъ азъ, Господи? А той отговори и
рече: Който затопи съ мене рѣкж-тъ си въ
24 блудо-то, той ще мя прѣдаде. Сынъ человѣче-
скій отхожда, както е писано за него; а горко
на тогози человѣка, чрѣзъ когото Сынъ человѣ-
ческій ще бѫде прѣдаденъ; добрѣ бы было на
25 тогозъ человѣка, ако не бы ся родилъ. И отвѣ-
ща Иуда, който го прѣдаде, и рече: Да ли съмъ
азъ, Учителю? Казува му: Ты рече.

26 И когато ядѣхъ, зѣ Іисусъ хлѣбъ-тъ, и bla-
гослови и прѣломи го, и даваше на ученици-тъ,